

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19980

гр. София, 11.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
закрито заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **6006** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 – чл.298 АПК.

Образувано е на основание изпратена от Областния управител на област С. жалба от К. Д. З. и Д. К. З. против Постановление № ОА23-73-13/22.05.2025г. на Областен управител на област С.-град, с което е постановено да се изпълни Заповед № ДС-20-00027/07.11.2019 г. на областния управител на област С.-град, за изземване от недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВНР/, представляващ апартамент № 4, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4, ап.2 В жалбата е направено искане за спиране изпълнението на обжалвания акт на основание чл.297, ал.4 АПК.

От ответника е изпратена административната преписка. Не е изразено становище по искането за спиране изпълнението на оспореното постановление

Съдът, като прецени искането за спиране и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Със № ОА23-73-13/22.05.2025г. на Областен управител на област С.-град, с което е постановено да се изпълни Заповед № ДС-20-00027/07.11.2019 г. на областния управител на област С.-град, за изземване от недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВНР/, представляващ апартамент № 4, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4, ап.2.

С постановление № ОА23-73-12/24.04.2025г. е даден срок за освобождаване и предаване на недвижимия имот до 19.05.2025г. видно от приложените по делото писмени доказателства имотът не е освободен, поради което е издадено оспорваното в настоящето производство постановление.

В жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство и в която е направено искането за спиране на оспорения акт се твърди, че изпълнението му ще причини на оспорващите значителни и труднопоправими вреди, които не са индивидуализирани в жалбата и не са представени никакви доказателства за вероятността от настъпване на такива.

При така установеното от фактическа страна съдът преви следните правни изводи:

Оспореният в настоящето производство акт е постановление на орган по изпълнението, който

съгласно разпоредбата на чл.294 АПК подлежи на обжалване пред съда. Оспорващите са надлежни страни по смисъла на чл.295 АПК, доколкото имат качеството на страни в производството по изпълнението и в законоустановения срок. Следователно депозирана е в срока по чл.296 ал.1 АПК. Предвид това съдът счита, че същата е процесуално допустима.

Съгласно чл.294, ал.4 АПК подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на оспорващия значителна и трудно поправима вреда. Следователно искането за спиране е допустимо, но по същество е неоснователно.

Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове /в случая постановления, действия и бездействия на органите по изпълнението/, се презюмира наличието на една, повече или на всички предпоставки, визирани в нормата чл. 60, ал. 1 АПК. Предпоставка за спиране от съда на действията на органа по изпълнението е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в цитираната разпоредба. Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение е в полза на органа по изпълнението. В тежест на молителя е да докаже, че изпълнението ще му причини значителна и трудно поправима вреда. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалвани пред съда действия на органа по изпълнението е да се даде временна защита на твърдяното от оспорващия негово право. Този вид защита е временна и има сила до решаване на въпроса за законосъобразността на обжалваните актове или действия по изпълнението.

В конкретния случай, при преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателите и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на действията по чл. 294 АПК съдът намира, че такава увреда за жалбоподателите няма да настъпи. Искането за спиране е бланкетно, без да са изложени твърдения за вероятното настъпване на каквито и да е вреди и без да са приложени каквито и да било доказателства за вероятно настъпване на значителна и трудно поправима вреда за молителите.

Вредата, като основание за спиране, винаги се свързва с вероятността от накърняване на защитени от закона интерес или право, противопоставими на обществения интерес, каквито в случая не са установени.

Всички доводи, касаещи законосъобразността на предприетите действия по принудително изпълнение на заповедта, са по съществуващото на спора и не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство.

По изложените съображения искането за спиране изпълнението на обжалваното постановление на органа по изпълнението следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното Административен съд – София-град, Второ отделение, 28 състав
ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. Д. З. и Д. К. З. за спиране Постановление № ОА23-73-13/22.05.2025г. на Областен управител на област С.-град, с което е постановено да се изпълни Заповед № ДС-20-00027/07.11.2019 г. на областния управител на област С.-град.

Определението е окончателно съгласно чл. 297, ал. 4 АПК.

На страните, на основание чл.138, ал.3 АПК, да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: